

Ewolucja dinozaurów i form pokrewnych w późnym triasie północnej Pangei

Dinozaury były dominującą grupą średnich i dużych kręgowców lądowych w ekosystemach ery mezozoicznej, reprezentowaną przez liczne, zróżnicowane gatunki w jurze i kredzie. Ich wczesna ewolucja i biogeografia w późnym triasie i wczesnej jurze była złożonym procesem, kształtowanym przez globalne czynniki środowiskowe.

Dinozaury początkowo stanowiły rzadki komponent triasowych ekosystemów lądowych. Wczesne różnicowanie się tej grupy przypada na granicę triasu i jury, ok. 200 milionów lat temu. Pomimo swojego kluczowego znaczenia dla historii ewolucji kręgowców lądowych, moment ten jest jednak bardzo skąpo reprezentowany w zapisie kopalnym. Na całym świecie odkryto jedynie kilka stanowisk z zachowanymi szczątkami kręgowców lądowych tego wieku, znajdujących się w zaledwie kilku regionach geograficznych. W związku z tym, zagadnienia globalnej historii ewolucyjnej dinozauromorfów (dinozaurów i ich bliskich krewnych) pod koniec triasu i różnicowania się dinozaurów we wczesnej jurze wciąż pozostają kwestią dyskusji.

Niniejszy projekt ma na celu opracowanie nowego materiału wczesnych dinozauromorfów i dinozaurów zebranych z osadów datowanych na późny trias z terenu Polski. We wczesnym mezozoiku region ten znajdował się na terenie północnej części superkontynentu Pangei. Ze względu na istotne umieszczenie geograficzne i wiek tych złóż, są one bardzo perspektywiczne dla zrozumienia kwestii zróżnicowania i rozmieszczenia dinozauromorfów i dinozaurów pod koniec triasu.